

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

bejdsløshedsdagpengeordning, og efter at vi har fået en bedre sygelønsordning, så føler mange funktionærer, at de, fordi de kun har ret til 120 dages sygdom, inden de kan risikere en afskedigelse, også på dette område ligesom er sat tilbage, sat lidt uden for den fremgang, som rammer andre grupper. Så er spørgsmålet, om det kan ordnes i forbindelse med funktionærloven. Mit umiddelbare indtryk er, at det kan det ikke. Vi kan ikke sætte noget bedre ind, vi må vente, til vi kan få det gennemført her i tinget, som blev vedtaget ved en principbeslutning i sidste folketingssamling, vente til vi får et trykghedssystem, som omfatter alle uanset erhverv og organisationsforhold.

Med disse bemærkninger skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale det af regeringen fremsatte lovforslag og i øvrigt sige, at jeg tror, begge lovforslag er gode grundlag for et positivt udvalgsarbejde. Jeg tror, at vi efter denne debat og efter et grundigt udvalgsarbejde får en bedre funktionærlovgivning her i landet, end vi har haft hidtil.

Poul Dam: Hvis der er nogen, der skulle være i tvivl om, at der er mange funktionærer her i landet, også som vælgere, så må denne tvivl være fordultet efter at have hørt de fire foregående talere. Jeg vil da også gerne sige, at vi har meget sympati for funktionærer, som vi har det for alle lønmodtagere, og vi vil gerne være med til at skaffe dem den størst mulige trykghed i ansættelsen.

De to lovforslag, der her foreligger, er jo velegnede til et udvalgsarbejde, hvor man vel også kan finde på nye ting, da det nu ligger så bredt, og det vil vel alt sammen medføre, at vi, når vi engang bliver færdige med udvalgsarbejdet, får en lidt bedre funktionærlov, end vi har i øjeblikket.

Men jeg skal i øvrigt under henvisning til forretningsordenen lade være med at gå i detaljer og i stedet for sige nogle ganske få ord om selve ideen bag denne lovgivning og bag den megen energi, som man udviser ved denne lovgivning. Man tror nemlig, at det kan lade sig gøre at løse hele trykghedsproblemet for lønmodtagerne i et moderne samfund ved sådan nogle små fikse lovregler, ved at ændre 1 måned til 2 måneder og andet lignende, men det drejer sig jo om noget

helt andet. Lønmodtagernes trykghed er ikke spørgsmålet om en eller anden lovgivning, men det er spørgsmålet om, at lønmodtagerne føler sig udleveret til et erhvervsliv, som de ikke har nogen indflydelse på, hvis beslutninger kan komme som et lyn fra en klar himmel, og som fra den ene dag til den anden kan berøve dem den eksistens, som de har regnet med at have måske i resten af deres liv, og som de i hvert fald har haft en række år i forvejen.

Vi ser det ikke mindst i øjeblikket, hvor erhvervslivet er ude i en række forskellige kriser dels som følge af regeringens politik naturligvis — det skulle jeg sige, og det siger jeg gerne, bl. a. fordi det er rigtigt — men også som følge af den omstillingsproces, der foregår og må foregå i samfundet. I disse mange virksomhedsnedlæggelser rammes både funktionærer og arbejdere hårdt i masser af tilfælde, og vi har hørt smukke og varmtføjte fremstillinger af, hvor skrækkeligt det er for ældre funktionærer at blive sat på gaden. Det er også ganske svært for ældre arbejdere, og jeg lagde godt mærke til, at hr. Erling Dinesen sagde, at han ville da gerne have en trykghed for alle ansatte som den, der findes i funktionærloven, og det er da et synspunkt, jeg er ganske enig med ham i. Jeg vil bare gerne lige spørge: hvorfor har han så ikke foreslået det? Det kunne man vel i og for sig gerne foreslå. Det har hr. Erling Dinesen foreslået i princippet. Det kunne måske gå lidt længere. Men tanken og den gode vilje er der, og vi håber, der kommer en dag, hvor denne gode vilje kan blive ført ud i livet, når hr. Erling Dinesen sidder på en anden plads her i salen.

Hele problemet om trykghed i ansættelsen er til syvende og sidst et almenpolitisk, et almenøkonomisk problem. Det klares ikke gennem en funktionærlov eller andre nyttige små lapperier på det kapitalistiske system. Det klares udelukkende gennem en fastere økonomisk politik med større indseende fra folketingets side og fra samfundets side og samtidig med en helt anderledes medindflydelse både fra arbejderside og fra funktionærside. Først når alt dette bliver klaret, kan lønmodtagerne virkelig føle sig trykge, virkelig regne med, at deres ansættelse har varighed, og at den har mening. Vi er måske kommet temmelig langt fra den lille mand, som Hans Fallada skrev om i sin tid, men